

4. Zarzut czwarty dotyczący braku stabilności składu komisji konkursowej w trakcie sprawdzianów ustnych konkursu – niewdrożenie wystarczających środków koordynujących w celu zapewnienia spójnej i obiektywnej oceny, równych szans i równego traktowania kandydatów.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia art. 1, 2, 3 i 4 rozporządzenia nr 1 z 1958 r. ⁽²⁾ – naruszenia art. 1d i 28 regulaminu pracowniczego oraz art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego – naruszenie zasady równego traktowania i niedyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, C 368A, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, P 17, s. 385) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującym niektóre rozporządzenia i decyzje w takich dziedzinach, jak swobodny przepływ towarów, swobodny przepływ osób, prawo spółek, polityka konkurencji, rolnictwo, bezpieczeństwo żywności, polityka weterynaryjna i fitosanitarna, polityka transportowa, energia, podatki, statystyka, sieci transeuropejskie, wymiar sprawiedliwości i prawa podstawowe, sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, środowisko, unia celna, stosunki zewnętrzne, polityka zagraniczna, bezpieczeństwa i obrony oraz instytucje w tej dziedzinie, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. 2013, L 158, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2021 r. – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior / Komisja

(Sprawa T-22/21)

(2021/C 128/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: D. Luff i R. Sciaudone, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 4 listopada 2020 r. (sygn. Ares(2020)6365704) dotyczącego likwidacji gwarancji finansowej, na którą powołało się tureckie ministerstwo nauki, przemysłu i technologii – dyrekcja generalna ds. UE i spraw zagranicznych – dyrekcja programów finansowych UE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku staranności, bezstronności, równości stron i art. 78 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾.
 - Podniesiono, że Komisja nie zweryfikowała decyzji o likwidacji gwarancji podjętej przez władze tureckie. W rzeczywistości Komisja zwróciła się do władz tureckich o samodzielne sprawdzenie tej decyzji. Postępowanie to narusza art. 78 rozporządzenia finansowego w związku z art. 80, 81 i 82 rozporządzenia delegowanego ⁽²⁾. Zgodnie z tymi przepisami urzędnik zatwierdzający UE powinien osobiście sprawdzić dokumenty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
 - Strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie dostarczyła jej wystarczających informacji, które umożliwiłyby jej ustalenie, czy akt jest zasadny, czy też dotknięty jest wadą pozwalającą na zakwestionowanie jego legalności przed sądem Unii, i po drugie, które umożliwiłyby temu sądowi dokonanie kontroli legalności tego aktu.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.

- Podniesiono, że strona skarżąca nie uczestniczyła w postępowaniu administracyjnym, które Komisja przeprowadziła w celu podjęcia decyzji, czy polecić przedstawicielstwu europejskiemu w Ankarze zatwierdzenie likwidacji gwarancji.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

- Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności, ponieważ nie wyważyła żądania instytucji zamawiającej i kwot należnych skarżącej.

5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie warunków likwidacji gwarancji.

- Podniesiono, że zaskarżona decyzja jest obarczona oczywistym błędem w ocenie przesłanek, z których wszystkie dotyczą rzekomego naruszenia umowy o świadczenie usług, mających zastosowanie do likwidacji gwarancji.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012 L 298, s. 1).

(²) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012 L 362, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2021 r. – L'Oréal/ EUIPO – Debonair Trading Internacional
(SO COUTURE)**

(Sprawa T-30/21)

(2021/C 128/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal (Clichy, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Treis i E. Strobel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Debonair Trading Internacional Lda (Funchal, Portugalia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SO COUTURE” – zgłoszenie nr 12 194 015

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 listopada 2020 r. w sprawie R 158/2016-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.